

"Miro que cada peça realci la dignitat de la dona"

Va trobar la seva professió de petita, quan veia la mare reciclar roba per vestir bé els seus fills. Avui, Sofia Carluccio és dissenyadora de moda, amb col·lecció pròpia i cerca a la seva feina viure els ensenyaments de sant Josepmaria Escrivà.

30/03/2006

Sofia Carluccio, d'Uruguai, dissenyadora de moda. "Vaig estudiar disseny industrial en l'àrea de tèxtil i moda, al Centre de Disseny Industrial. Potser la meva professió va estar marcada des de petita, ja que vaig tenir la influència de la mare, a qui sempre li va agradar reciclar roba, entre altres coses com a forma d'estalvi per vestir-me a mi i als meus deu germans. Crec que d'ella vaig heretar aquesta veta artística.

Actualment sóc l'encarregada del desenvolupament del producte d'una fàbrica de confecció per a sastreria femenina i masculina. La majoria de la producció és per a exportar a Mèxic, EE. UU., Brasil, Xile i l'Argentina.

D'altra banda, amb una amiga, he llançat la nostra pròpia col·lecció de moda, amb la qual vam participar a l'agost del 2001 en la setmana de la

Moda a Uruguai. Després ens van convidar a una desfilada al Museu Rally en Punta del Este. Allí presentarem una col·lecció inspirada en el començament d'aquest balneari el 1925, que es va denominar “El Capvespre” i que va tenir molt bona acollida entre els especialistes.

Al món de la moda actual la tendència ve marcada des d'Europa. Nosaltres tractem d'agafar aquesta informació i agregar-li certs valors que entenem han de ser fonamentals: l'elegància, l'harmonia, mirant que cada peça realci la dignitat de la dona.

El món de la moda és interessant però difícil. Alguns dissenyadors tracten de realitzar models cridaners buscant captar l'atenció, apel·lant al fàcil recurs de la procacitat. Tinc molt clar que la moda és per vestir i no per desvestir, i això és com un “leit motiv” per mi.

Des dels primers passos en el món de la moda, em van aconsellar que tingués un ferm criteri i un sa complex de superioritat, perquè l'ambient és molt dur. En això m'han ajudat molt unes paraules de sant Josepmaria Escrivà: “Es fa especialment necessari ara intensificar el treball apostòlic en el camp de la moda per a dur també la ‘bona olor de Crist’ a aquest gran mitjà d'influència social. El nostre desig és trobar Déu en aquest sector –tan paganitzat, moltes vegades– de la vida i dels costums humans, i procurar convertir-lo en una ocasió de apostolat, en alguna cosa que parli de Déu i a Déu dugui”.

A l'hora de dissenyar no busco simplement que les persones estiguin a la moda sinó que combinin la modèstia amb l'elegància, amb petits detalls i accessoris. Cada peça està pensada fins als més mínims detalls.

Treballo amb un grup de costureres molt professionals que viuen en diferents barris de Montevideo. Generalment els tallers són a les seves pròpies cases i això em dóna la possibilitat de conèixer a cadascuna de les famílies. Les estimo que realitzin la feina de la millor manera possible i de cara a Déu. Recordo una idea de Josepmaria Escrivà que em va quedar molt gravada sobre que les cases de moda podran ser instruments per a fer un apostolat eficaç. I m'adono que al mateix temps que es pot fer aquesta feina de cara a Déu, es pot tenir molt d'èxit, perquè són moltes les dones que agreixen i se senten bé amb l'estil que intentem plasmar".

peca-realci-la-dignitat-de-la-dona/
(01/03/2026)